

13

Betænkning

over

I. forslag til lov om indfødsrets meddelelse

og

II. forslag til lov om erhvervelse eller bevarelse af indfødsret uanset bestemmelserne i lov nr. 379 af 12. juli 1946

(Afgivet af landstingets udvalg den 2. december 1949).

Udvalget har i en række møder gennemgået det foreliggende *forslag til lov om indfødsrets meddelelse* og i samråd med indenrigsministeren modtaget alle ønskede oplysninger om de pågældende andrageres forhold, herunder om karakteren af deres tilknytning til Danmark og om idømte straffe m. v. Desuden har man behandlet et stort antal andragender fra personer, der enten ikke nåede at komme med på lovforslaget inden dets udarbejdelse, eller hvis forhold indenrigsministeren ønskede at drøfte med udvalget, inden der fra ministeriets side blev taget stilling til spørgsmålet om de pågældendes egnethed til at erhverve dansk indfødsret. Resultatet af disse overvejelser, der i en del tilfælde har været meget indgående, blev dels en række ændringsforslag, der stilles af indenrigsministeren og udvalget i forening, dels at der gives afslag til en del personer, som ikke — eller i hvert tilfælde ikke for tiden — skønnes at opfylde de betingelser, der må stilles for erhvervelse af dansk indfødsret — betingelser, som

iøvrigt i de senere år i praksis er lempet på forskellig måde. Udvalget har fra indenrigsministeriet modtaget oplysning om de af ministeriet uden udvalgets medvirken afslåede andragender om optagelse på lovforslaget om indfødsrets meddelelse i 1948 —49.

Udvalget kan herefter tiltræde, at samtlige på lovforslaget opførte andragere erhverver dansk indfødsret, dog med de i *ændringsforslag nr. 8* indeholdte undtagelser. Ifølge dette ændringsforslag udgår en person af lovforslaget som følge af den pågældendes død og en anden på grund af erhvervelse af dansk indfødsret ved indgåelse af ægteskab, medens en tredje af de på lovforslaget optagne personer først erhverver indfødsretten efter at være løst fra sit hidtidige statsborgerlige forhold; det er en betingelse, der i overensstemmelse med sædvanlig praksis også stilles til andre af andragerne, for at tilfælde af dobbelt statsborgerret i størst muligt omfang kan undgås.